

for, at Finansudvalget har handlet rigtigt, kan der vel dog ikke være noget urigtigt i. Men hvad er det saa for en Forandring? Er Finansudvalget nogen Sinde kommet og har sagt, at det kunde være tilbøjeligt til at henvise Andragendet til Overvejelse og Undersøgelse, naar man tværtimod altid pure har anbefalet det til ikke at henvises? Derfor begriber jeg ikke, hvad det ærede Medlem mener med, at der er sket nogen Forandring.

Nej, det er ikke første Gang, men det er sket mange Gange — det kan jeg saa tydelig huske —, at man har sagt til Medlemmer her i Tinget: Tag I jeres Andragende tilbage, saa kan det komme igen til næste Aar, og saa skal det blive taget under Overvejelse! Naar de saa have gjort det, saa er det somme Tider taget til Følge og somme Tider ikke; men fordi det ærede Medlem særlig gaar i Breschen for denne Sag her, kan han virkelig ikke vente at faa anden Behandling end andre Medlemmer. Men jeg gentager: Forandring er der ikke sket fra Finansudvalgets Side, vi have aldrig anbefalet Andragendet eller henvist det.

Bluhme: Jeg vil gerne overfor Ordføreren og overfor Ministeren sige, at jeg ikke føler mig overbevist af de Argumenter, som ere fremførte. Jeg maa absolut følge Forslagsstilleren med Hensyn til Betænkningens Nr. 35. Jeg kan ikke se rettere, end at Billighed taler derfor.

Den ærede Ordfører siger, at der ikke er paalagt anden Told end den, som Loven paabyder. Nej, selvfølgelig, hvilken anden Told skulde vel ogsaa paalægges? Nej, det er der ikke Tale om. Det, der er Tale om, er netop, at vedkommende har ment, at det var tvivlsomt, hvorledes den paagældende Toldbestemmelse skulde forstaaes. Han har gjort et Forsøg, og baseret derpaa har han senere gjort en Forretning, som han ikke vilde have gjort, hvis han ikke havde faaet Toldvæsenets Udtalelse gennem dets Bestemmelse af Toldsatsen.

Jeg kan ikke indse andet, end at her taler Billighed for, at Statskassen betaler Beløbet. Naar der er Tale om den Slags Ting, forstaar jeg ikke, at der kan være Tale, om Manden er fattig eller rig. Et

Billighedshensyn er og maa blive et Billighedshensyn overfor Retfærdighedsfølelsen.

Jeg kan ikke andet end følge Forslagsstilleren, og jeg anbefaler mine Kolleger at stemme for Henvisningen. En anden Ting bliver, hvorledes Finansministeren vil stille sig, men der maa jeg dog fremhæve, at Finansministeren i Fjormente, at han vilde kunne modtage Henvisningen, naar den skete fra Tingets Side. Derfor synes jeg nok, at Forslagsstilleren har været berettiget til at tro, at det kun var en formel Sag at bringe det ind igen, naar samtidig Ordføreren for Finansudvalget ogsaa har givet sin Tilslutning til en fornyet Henvendelse og har givet Haab om, at det vilde blive taget i Betragtning af det paagældende Udvalg. Jeg stemmer for Henvisningen og foreslaar mine Kolleger at følge mig.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Indstillingen under Nr. 1 paa Udvalgets Liste (se Tillæg B., Sp. 503 ff.)

vedtoges enstemmigt med 65 Stemmer.

Indstillingen under Nr. 2 paa Udvalgets Liste (se Tillæg B., Sp. 503 ff.)

vedtoges enstemmigt med 65 Stemmer.

Indstillingen under Nr. 9 paa Udvalgets Liste (se Tillæg B., Sp. 503 ff.)

vedtoges enstemmigt med 65 Stemmer.

Indstillingen under Nr. 10 paa Udvalgets Liste (se Tillæg B., Sp. 503 ff.)

vedtoges enstemmigt med 65 Stemmer.

Indstillingen under Nr. 16 paa Udvalgets Liste (se Tillæg B., Sp. 503 ff.)

vedtoges enstemmigt med 64 Stemmer.

Ændringsforslag under Nr. 5 udenfor Betænkningen af *Ellinger* (se foran)

forkastedes med 40 Stemmer mod 21.

Indstillingen under Nr. 20 paa Udvalgets Liste (se Tillæg B., Sp. 503 ff.)

vedtoges enstemmigt med 63 Stemmer.